

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Ljiljane Karlovčan-Đurović, predsjednice vijeća, Lidije Rostaš-Beroš i Sanje Štefan, članica vijeća, te višeg sudskog savjetnika specijaliste Srđana Papića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Hrvatske gospodarske komore, Z., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 8. rujna 2021.

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništenje rješenja Povjerenika za informiranje, klasa: UP/II-008-07/21-01/262, urbroj: 401-01/05-21-4 od 10. svibnja 2021.

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem tuženika, Povjerenika za informiranje, povodom žalbe Udruge F. poništeno je rješenje Hrvatske gospodarske komore, klasa: 008-02/19-04/13, urbroj: 311-02-02-02/47-21-7 od 1. veljače 2021. te je predmet vraćen prvostupanjskom tijelu na ponovni postupak.
2. Tužitelj u tužbi navodi obrazloženje osporavanog rješenja tuženika. Ističe da sukladno Zakonu o Hrvatskoj gospodarskoj komori („Narodne novine“ 66/91. i 77/91.) samostalna stručno poslovna organizacija koja promiče, zastupa i usklađuje zajedničke interese svojih članica (gospodarski subjekti) pred državnim i drugim organima u zemlji i inozemstvu (članak 1. Zakona o Hrvatskoj gospodarskoj komori). Sredstva za rad Hrvatske gospodarske komore osiguravaju se iz doprinosa (ukinuto) iz članarine koju plaću članice Hrvatske gospodarske komore, prihoda od naknade za usluge i drugih izvora (članak 20. stavak 1. Zakona o Hrvatskoj gospodarskoj komori). Smatra da tuženik u obrazloženju ne navodi okolnosti kojima je utvrđivao nepostojanje zlouporabe, odnosno ne navodi činjenice koje spominje, a odnose se na subjektivni i objektivni element zlouporabe. Ističe da se činjenice koje navodi tuženik odnose na postojanje javnog interesa, a ne na odsutnosti malicioznosti podnositelja zahtjeva. Smatra da tuženik pogrešno navodi da se Komora financira iz proračunskih sredstava. Smatra da na strani podnositelja zahtjeva postoji i subjektivni i objektivni element zlouporabe prava uzimajući u obzir ne samo konkretni slučaj već širi kontekst. Navodi da podnositelj zahtjeva zahtjeve podnosi u okviru projekta "HOK i HGK narodu" koji je započeo 1. siječnja 2018. te je o tome obavijestio i HOK i HGK, a okolnosti samog projekta su specifične jer su naručitelji

projekta političke stranke, dok je provoditelj projekta udruga građana. Tužitelj navodi ciljeve predmetne udruge te ističe da se cjelokupan pristup projektu u smislu namjere podnositelja zahtjeva očituje i informacijama o stanju projekta. Ističe da javni interes u ovom slučaju ne postoji već postoji interes određenih političkih stranaka za ukidanjem neodgovornih komora koji su i naručitelji projekta, a navedeno proizlazi iz aktivnosti podnositelja zahtjeva u medijima. Iz svega navedenog po mišljenju tužitelja jasno proizlazi postojanje subjektivnog i objektivnog elementa zlouporabe prava na strani podnositelja zahtjeva. Također, iako su navedene činjenice tuženiku bile poznate, on iste nije utvrđivao sukladno obvezi iz Zakona o općem upravnom postupku niti je navedene činjenice cijenio pozivom na elemente zlouporabe koje je sam utvrdio. Predlaže da se poništi rješenje tuženika.

3. Tuženik u odgovoru na tužbu ističe da navodi tužbe nisu osnovani. Navodi da je točno utvrdio kako se traže informacije koje se odnose na trošenje tužiteljevih financijskih sredstava, koje ujedno predstavljaju javna sredstva. Tuženik ponovno ponavlja kako prihodi od članarine predstavljaju preko 70% tužiteljevih prihoda, stoga se tužitelj pretežno financira iz javnih sredstava, odnosno zakonom utvrđenih nameta koji su članice obvezne plaćati. Poziva se na niz presuda Visokog upravnog suda gdje je zauzeto stajalište da se u slučaju informacije o raspolaganju javnim sredstvima iz članka 16. stavka 3. Zakona o pravu na pristup informacijama ne može razmatrati pitanje zlouporabe prava na pristup informacijama. Tuženik smatra kako tužitelj preekstezivno tumači pojam zlouporabe prava na pristup informacijama pogotovo kada se traži elementarni podaci o raspolaganju javnim sredstvima. Predlaže da se tužbeni zahtjev odbije.

4. Zainteresirana osoba Udruga F. nije podnijela odgovor na tužbu, već je poslala dopis iz kojeg proizlazi da radi nepredviđenih okolnosti nije preuzela pošiljku do kraja radnog dana, četvrtka 29. srpnja 2021.

5. Tužitelju je dostavljen odgovor tuženika na tužbu.

6. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

7. Iz spisa predmeta proizlazi da je rješenjem Hrvatske gospodarske komore od 1. veljače 2021. odbijen zahtjev za pristup informacijama Udruge F. kojim je zatražen obračun (plaće i dnevnice) u 2018. godini po osnovi rada u Hrvatskoj gospodarskoj komori L. B., uz obrazloženje, da zainteresirana osoba, Udruga F. zloupotrebljava pravo na pristup informacijama.

8. Protiv navedenog rješenja zainteresirana osoba je podnijela žalbu te je povodom njene žalbe poništeno rješenje Hrvatske gospodarske komore i predmet vraćen prvostupanjskom tijelu na ponovni postupak, uz jasnu uputu da je Hrvatska gospodarska komora, tužitelju u ovom predmetu, u ponovnom postupku dužna utvrditi činjenično stanje na način da razmotri zahtjev zainteresirane osobe za pristup informacijama te utvrdi posjeduje li zatražene informacije (u elektroničkom ili drugom obliku) te postoji li na njima ograničenje od pristupa propisano člankom 15. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“ 25/13., 85/15. – dalje u tekstu: ZPPI) te je potom u obrazloženju rješenja potrebno prikazati utvrđeno činjenično stanje u spisu predmeta i potkrijepiti ga odgovarajućim dokazima te na temelju tako utvrđenog činjeničnog stanja riješiti zahtjev zainteresirane osobe. Navedeno rješenje doneseno je temeljem odredbe članka 117. stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ 47/09.) prema kojoj odredbi, kad je za donošenje novog rješenje, s obzirom na prirodu upravne stvari, nužno neposredno rješavanje

prvostupanjskog tijela, a drugostupanjsko tijelo utvrdi da rješenje treba poništiti dostavit će predmet na ponovno rješavanje prvostupanjskom tijelu.

9. S obzirom da tijelo javne vlasti nije dostavilo Povjereniku za informiranje informacije, koje su predmet postupka, Povjerenik je pravilno sukladno odredbi članka 117. stavak 2. ZUP-a zbog prirode stvari dostavio predmet javnopravnom tijelu na ponovni postupak.

10. Tuženik je jasno naveo u obrazloženju rješenja da prihodi o članarina i članarinskih doprinosa predstavljaju preko 70% prihoda Hrvatske gospodarske komore te se stoga Hrvatska gospodarska komora pretežno financira iz javnih sredstava, odnosno, zakonom utvrđenih nameta koje su članice obvezne plaćati. Isto tako pravilno se tuženik pozvao na ustaljenu praksu Visokog upravnog suda koji je zauzeo stajalište da se u slučaju informacija o raspolaganju javnim sredstvima iz članka 16. stavka 3. ZPPI-a ne može razmatrati pitanje zlouporabe prava na pristup informacijama.

11. Prema ocjeni ovoga Suda tužitelj tužbenim navodima nije doveo u sumnju zakonitost rješenja tuženika. Obrazloženje rješenja tuženika sukladno je ovosudskoj praksi u vezi primjene članka 16. stavka 3. ZPPI-a u istovrsnim predmetima traženja informacije koje se odnose na raspolaganje javnim sredstvima.

12. Slijedom svega navedenog je temeljem članka 57. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.) odlučeno kao u izreci presude.

U Zagrebu 8. rujna 2021.

Predsjednica vijeća:
Ljiljana Karlovčan-Đurović, v.r.